

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F. üzletben.

Feladós szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos gar nondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f
3 hasábos gar nondsor 16 f. Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A Tribuna dühöng.

Brassó, aug. 30.

A nagyszebeni fenegyerek ismét haragszik. Nem bir magával. De ez még nem volna baj, csak hogy a magyarokkal sem bir. E miatt eszi a méreg. Pedig már egész Magyarországot fölosztotta, s magának is lefoglalt bizonyosan valami magyar kuriát. Minthogy azonban a Kuria nem hagyta helyben ezt az osztzkodást, tovább dühöng. Azt mondja, hogy a magyarok elnyomják a románokat. Eddig politikailag zsarnokoskodtak fölöttük, most már a kulturájukat is megölik. Legközelebb már román embert el se temethetnek, román jegyespárt össze se házashatnak. Hol van ennek a határa? Mondja meg a kormány, meddig tart ez a kényuralom? Mit szabad hát és mit nem, a románoknak?

Egyet semmiesetre sem szabad, sem nekik, sem másnak: ilyen hangon beszélni. De nem is beszélnek. A Tribuna nem képviseli a hazai román-ságot. Még annak egy nagy részét sem. Néhány év óta megszűnt az lenni, a mi volt. Ma már a gyeplő nincs az ő

kezeiben, ma már csak ordítani tud, de vezetni nem. A románok nagy többsége új ösvényt vágott magának. Abba az irányba indult, ahová a kölcsönös megértés s az igaz hazaszeretet érzése indította: a magyar állam hűséges, önzetlen szolgálataiba. Ez a többség nagyon jól tudja, hogy Magyarországon nincs mitől tartania. Akadálytalanul keresheti meg kenyerét, akadálytalanul el is fogyaszthatja. Annyi adót fizet mint a magyar, s véráldozatot sem hoz többet. Nyelvére, gondolatára nem raknak bilincset: példa a Tribuna. Vallását szabadon gyakorolja, iskoláit, egyesületeit önállóan gondozza. Törvény előtt egyenlő. E jogok mellett ismeri kötelességeit. Tisztelni a létező törvényeket, hűséggel lenni a király és haza iránt. Amellett becsülni a magyarságot is, mely évszázadok óta jóban és rosszban osztályosa. E kötelességek egyuttal ama határok is, melyek után a Tribuna kérdez. Ennyi és nem több. De ennyi aztán komolyan. Izgatást, rugaszkodást, dákó román álmokat és határtalan fajgyűlöletet az állam meg nem engedhet. Temetést is be lehet tiltani, ha az államellenes

tüntetés; házasságot is meg lehet akadályozni, ha az törvénytelen módon készül. A jog, törvény és igazság nem a Tribunának született, hanem a nemzetnek; nem ők magyarázzák, hanem a nemzet lelkiismerete. Forradalmi izgatással nem a magyarságnak árt a Tribuna, hanem a románoknak. Ha azzal fenyeget, hogy fejszét fognak a románok, hát elfelejti, hogy nagy fába vágják a fejszéküket. Még a „Kronstädter Zeitung“ is elborzad erre a fenyegetésre. Eláll a lélegzete. Még ő is azt mondja, magához térvén, hogy nem jó vége lesz ennek. Bizony nem. Csak hogy nem a magyarságra, s nem csak a Tribunára nézve. Ezek a rekedt csatakiáltások kellemetlenek. S minthogy elegendő ostoba fej akad, aki e kiáltásoknak végre is felülhet, az államnak radikális módhoz kell folyamodnia. Ettől fél a jól sejtő Zeitung. Ezért mondja aggódó reszketésséggel: „e vad fenyegető szavaknak még komoly következményeik lehetnek.“ Komoly még a századokra nézve is, akik sokkal kevesebben vannak mint a románok. De a többséget itt sem gyanusítjuk. A több-

A „Brassói Lapok“ tárczája.

A zombori vár regéje.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

Irta: Rozsondai Károly.

(Folytatás.)

S hogy a vendég busulni rá ne érjen, Elmondta, hogy mi újság Zomboron, Hogy a gróf ur a jó Lebei László Háztüznézőbe volt Szent-Mártonon. S szemét Radó Erzsébeten feledte... Azt mondják máma van az esküvő, Hogy csengő-bongó szánon ment utánna, Hej csak ne volna ily czudar idő!...

S alig szusszant meg közbe Kata néni — Uram fia! — miként a gondolat Repül az uton két apród keresztül, S nyomába az urasági fogat. Ugy vitte az a négy táltos a szánkót, Miként a szélvész a hópolyheket, Felette, mint egy ezüstsárnyu angyal, A menyasszonyi fátyol lebegett.

Többet nem láttak, csak a hó szikrázott, Sokáig az aranypatkók nyomán Szemük káprázott a nagy fényességtől Egy éljent se kiálthattak után. Csak mikor már a várkapu becsattant Tértek magokhoz... Kocczant a pohár Pohár csengése, szívük dobogása Azt mondta: Légy boldog te ifju pár!...

S azok is voltak. Szívüknek szerelme Keresztül tört a kemény falakon Forró csókjuktól hideg jégvirágok Elolvadoztak minden ablakon. S az új asszonyka szemének sugára Siettetten a kései tavaszt... A hová nézett virág nőtt a földből, S kincset szántott ki a szegény paraszt...

Még nem virágoztak el a gyümölcsfák, Még nem teltek el a mézes hetek Pogányok törtek a magyar hazába Hogy csókot és virágot szedjenek. Rablánczra fűzve korbácsosul hajtottak Vásárra asszonyt, leányt, gyermeket. Oltárt, családi szentélyt meggyaláztak, Kutyanak szidták minket az ebek...

Egy éjjel — éppen holdfogyatkozás volt — A félhold feljött a hegyek megett Az „Örhegyen“ a lármafák kigyultak: Jön a pogány! fegyverre emberek!... S ki amit kapott hirtelen kezébe: A férfi kardot, asszony csecsemőt Vette s ragadta lihegve magával És zörgetett a várkapu előtt...

Csataképekkel nem untatok senkit... A csorda győzött, a harc véget ért, S én imádkozva a holtak üdvéért, Egy asszonynak tartom fenn a babért. Nem küzdött ő a harcölök sorába, Mint Széchy Mária s az egri nők, De előttem az ő mesés alakja. A leges-legnagyobb, a legdicsőbb.

Radó Erzsébetet ostrom előtt még Az alagutba rejtette férje, Nyílása ott volt az északi bástyán Vége a temetőnek tövébe. Ezen hordtak fel vizet a várba Az ostromzár idején a védők. Ma már csak hült helyét mutogatják: A várral együtt elpusztult, bédült...

Tankönyvek kötve és fűzve már kaphatók a „Brassói Lapok“ könyvkereskedésében, Kapu utca 60. sz.

ségnek itt is csak egy büne van: szabadon hagyja garázdálkodni azokat, akik előbb a magyarságot, aztán a tulajdon fajukat fogják megmarni. A veszett ebet a saját gazdája szokta lebunkózni.

Belföld.

Brassó, aug. 30.

A budapesti egyetem tanácsa határozatot hozott, hogy a magukat radikálisoknak nevező ifjakat fegyelmileg megrójjá, vezetőiket pedig két félévre az egyetemről elutasítja. A radikális ifjak föllebbezni fognak a kultuszminiszterhez.

Egy fővárosi detektív tegnapelőtt le tartóztatta Tomazio Giuseppe velencei munkást, aki álnév alatt lappangott. Tomazio állítólag bűntársa Luccheninek és a királyné meggyilkolása után szökött Budapestre.

A nagybányai választókerület Láng Lajos beszámolója alkalmából üdvözlő táviratot küldött Széll miniszterelnöknek, aki megleghangu válaszban mondott köszönetet.

Külföld.

Brassó, aug. 30.

Károly román király tegnap d. u. érkezett meg Ischlbe. Ő Felsége a pályaudvaron várta Károly királyt, aki e hó 31-ig fog Ischlben időzni, mint Ő Felsége vendége.

Récsi komoly politikai körök nem hiszik, hogy Románia és Bulgária között kitörjön a háború.

Belfastból érkező jelentés szerint a burok kényszerítették az angolokat arra, hogy vonatukat visszavonják. A burok a sziklákról és szakadékokból lövöldöznek az angolokra, akik ellentállani alig tudnak.

Városi közgyűlés.

Brassó, aug. 30.

Brassó város képviselőtestülete tegnap d. u. 3 órakor közgyűlést tartott Hiesch Ferenc polgármester elnöklete alatt.

Napirend előtt dr. Flechtenmacher Károly és Schiel János intéztek interpellációt a polgármesterhez. — Előbbi a felső sétatéri földcsuszamlás, utóbbi egy szabad-fürdő létesítése tárgyában.

A polgármester mindkét interpellációra azonnal válaszolt s válaszát úgy az interpellálók, mint a közgyűlés tudomásul vette.

Ezekután áttért a közgyűlés a napirend egyes pontjainak tárgyalására s ennek folyamán a következő határozatokat hozta:

1. Városi törzsvagyonnak a lópiaczi kapuraktár és a jelenlegi zálogház átalakítására szükségeltető felhasználása tárgyában 15 nap múlva hoznak határozatot.

2. Városi törzsvagyonnak felhasználása tárgyában, a bolonyai Kut-utca folytatásának helyreállítását illetőleg, ugyancsak 15 nap múlva fognak határozatot hozni.

3. A löportorony és a Ganzert-féle ház közötti kis utcához tartozó telektulajdonosoknak városi telket adtak el, az építkezés szabályozásának céljaira.

4. A város tulajdonát képező s a Kapu-utca 53. sz. a. levő ház eladását illetőleg 30 nap múlva fognak határozni.

5. A helynevek megállapítására kiküldött országos törzskönyv-bizottság határozatára a közgyűlés kimondta, hogy a város hivatalos névéül nem Brassó-t hanem Kronstadt-ot kívánja.

6. Elhatározták, hogy a honvédlaktanyába a víz a vízvezetékéből vezettetessék.

7. Kimondta a közgyűlés, hogy a városi adóhivatal személyzete ideiglenesen négy őrrel és egy hivatalnokkal szaporíttassék.

8. A városi pagonyerdő gazdasági tervezetét megváltoztatták s az ezzel járó költségek fedezésére mintegy 1612 koronát szavaztak meg.

9. A töresvári I. osztályu erdőőri állást megszüntették; Zara István és Csoka Miklós II. oszt. erdőőröknek 100—100 korona jutalékot szavaztak meg.

10. Több városi telekre vonatkozó árlejtési jegyzőkönyvet tudomásul vettek.

11. Város tulajdonát képező kert, harsnyaszövő czehekert és a Lazareth lak-tanya fűtermésének bérbeadására vonatkozó ajánlati- és árlejtési jegyzőkönyveket tudomásul vették.

12. A belvárosi ág. ev. presbyterium által annak idején felállított népkonyhát átvették a város tulajdonába.

13. Rosenkranz Tereziának, aki szeptember havában főzőiskolát állít fel, két évre havi 100 korona segélyt szavaztak meg. Ezen segély ellenében Rosenkranz Terézia kötelezte magát, hogy 10 városi szegénynek étkezést ad a jelzett idő alatt s hogy a tanfolyamra két városi szegény sorsu leányt vesz fel.

14. Jensen Alfréd tejgazdasági birtokosnak megadták a lakhatási engedélyt.

15. Krause Miksát fölveszik a város kötelékébe, ha a kívánt föltételeknek eleget tesz.

16. Schnell Josefnek, Schnell városkapitány özvegyének évi 1000 korona segélyt szavaztak meg.

17. Wiener Juliának eddig adott kegyelem segélyt (480 korona) ezutánra is megadták.

18. Orlovsky Gyula, Gunesch Gottfried és Wiener Ferenc pagonyerdészeknek a főerdési címet adományozták.

19. A városi tanácsnál alkalmazott magyar fordítónak díját 20 koronáról 40 koronára emelték fel.

20. Cloos János elnöki szolgának évi 200 korona személyipótlékot szavaztak meg.

21. Laube Johanna havi segélyét 4 koronáról 6 koronára emelték fel.

Hiába kérte, hjába' csókolta:

„Engedd, hogy veled menjek halálba!”
Lebei azt mondta rá, hogy az asszony Szeretni jó, de nem jó csatába.
Vihar elmúltán, ha csendes a fészek,
Eljő majd, hogy a győzelmi torra
Meginvítálja. (Még fogta a tréfa)
„Ugy-e, hogy ott lesz egy pohár borra?”

Egy nyil találta Erzsébet imáját,
S szárnyszegetten hullt le a várba.
Ló dobogásnak, csatazajnak vége,
Csak őt nem hívják az áldomásra...
Segítségért is hiába kiáltott.
Tovább támolgott hát a sötétbe...
Kísérletképen szállott ki egy sirból
Ott összehullt a kereszt tövébe...

Egy éhes holló a szívére szállott...
Kár... Kár... Kár... egy ilyen szép
[asszonyér]...

De azért karmát kebelébe vágta:
Fehér márványból kiserkent a vér...
Szemeit felnyitotta fehér márvány:
Hol vagyok?... László hol vagy édesem?
Kár... Kár... A holló egy hullára szállott...
Kár... Kár... szép asszony, nem hallja
[kisem]...

A szellő megcsókolja halvány arcát,
Rózsalevél vérző sebére hull,

Gyöngyharmat csillog fekete hajába,
Sötét szemébe könyre köny tolu...
Megindul lassan mint az alvajáró...
Lába a sziklán nem csuszamlik meg,
Sikoly se lebben ajakáról,
Ima sem rándul, térde sem remeg.

A melyik halott arczczal van a porba
Megfordítja, megnézi jól, merőn...
Végig járja a kifosztott szobákat,
Végig szalad a padláson, tetőn.
A pinczében a hordók csapra ütve:
Piros bor foly, vér festette pirosra,
Nem undorodik, nem fél semmitől se:
Selyemkendőjét, arcát belemossa...

Miként a párjavesztett gerle, bűgva
Repül a füstölgő faluba le...
Beszól az égő házak ablakán is:
„László kereslek, nem vagy oda be?”
Tovább dobja a szenes gerendákat,
Felkavarja az égő parazsat,
Nem érez semmit, lángoló hajával,
Ruhájával tovább keres, szalad...

Elmult a nyár... Aranykalász nem termett.
Eljött az ősz. Senki sem szüretelt...
Beállt a tél. Karácsony éjszakáján
A templom előtt ki sem énekelt.
Csak ketten virasztottak fenn a várban:
Az özvegy s lány testvére Mária,

A feszület előtt imát rebegtek:
„Jöjj Idvezítőnk, jöjj Isten fia!”

S az ajtó megnyílt, valaki belépett:
Ne sirjatok, nem halt meg ő, nem, él...
Bár inkább elesett von' a csatába:
Az ő élete száz halált fölér.
Szennyos piaczn Konstantinápolynak
Eladtak minket, mint a barmokat...
Kövr basának szekere't mi huztuk,
Asszonyainkkal földet szántattak.

„Lebei Lászlót messze Azsiába
Vitték el rabszolgának egyedül,
Megtetszett az eufratesi chánnak
Meg is fizetett érte emberül.
En elszöktem, bujkáltam éjjel-nappal,
Miként a vad, a pusztaságon át...
A jó Isten verje meg a törököt,
Sülyeszse el országát, otthonát!...

És azzal eltűnt, mint mikor az angyal
Az ablakon be s nyomba kirepül,
S a gyermekek nem tudják megérteni,
A karácsonyfa hogy honnan kerül...
Igy járt a két nő, szaladtak utána
Egy Isten fizessét rebegni el,
De csak a lábnyomát csókolhatták meg,
Azt is befutotta már a hópehely.

Radó Erzsébet gyöngyeit letépte.
Pénzzé tett minden ékszer, birtokot,

22. Hiemesch Ferenc polgármesternek hatheti szabadságot adtak. E szabadság szeptember 15-én kezdődik s a polgármesteri teendőket az alatt Alesius Oszkár v. tanácsos végzi.

23. Brandner Antal karmesternek hatheti szabadságot engedélyeztek.

A napirend teljes letárgyalása után a közgyűlést fél 7 órakor a polgármester bezárta.

HIREK.

Brassó, aug. 30.

— **Személyi hir.** Farkas Mihály rendőrkapitány, ki hatheti szabadságáról a napokban tért vissza, hivatalának vezetését a mai napon átvette.

— **Tanügyi értesítés.** A brassói m. kir. állami elemi iskolákba lépő tanulók fölvétele szeptember hó 1. és 3. napjain az egyes iskolák helyiségeiben történik. Az V-ik leány osztályba a belvárosi iskolánál iratnak be a tanulók. Az első osztályokba csak oly gyermekek vétetnek fel, a kik a 6-ik évüket már betöltötték. Az 1887. évi XXII. t.-cz. 3. §-sa értelmében a tanulóknak a védhimlővel való be- illetve újraoltásukról szóló bizonyítványaik a beiratáskor bemutatandók. A tandíj egész évre 4 korona, mely a beiratás alkalmával fizetendő. Az oly tanulók, a kik szegénységüket igazolják, a tandíjfizetés kötelezettsége alól felmentetnek. Azonban a községi előjáróság, vagy városi szomszédatyák által — minden díj nélkül — kiállított új keletű szegénységi-bizonyítványoknak a szolgabíró, illetve rendőrkapitány által látamozottaknak kell lenniök. Felvételi-és nyugdíj illeték czímen minden tanuló 80 fillért tartozik fizetni. Brassó, 1900. augusztus hó. Az iskolák gondnoksága.

— **Sajtóhibák a szomszédban.** Kollégialis kötelességünknek tartjuk, hogy tisztelt láptársunkat, a „Kronstädter Zeitung“-ot tegnapi számának néhány sajtóhibájára figyelmeztessük. A Zeitung

következetesen Ofenpest-nek szokta írni a magyar főváros nevét. Tegnap számában megtörtént az a kellemetlenség, hogy a szokásos Ofenpest-eken kívül nem kevesebb mint három helyen írja Budapestet. Kétszer benn a szerkesztőségi részben, a harmadik oldalon, az utolsó hasábon, egyszer pedig a hirdetési oldalon. Ez utóbbi azonban valószínűleg nem sajtóhiba, mivelhogy pénzért, tehát a hirdetés hasznáért lehet Budapestet is írni Ofenpest helyett. A másik kettő azonban helyrehozhatlan sajtóhiba, annál is inkább, mert ugyanebben a számban gunyolja láptársunk a Pester Lloydot, amiért — magyarországi helyneveket következetlenül írja. Tehát több vigyázat, Zeitung, Ofenpest mindhalálig és nem Budapest!

— **A kerületi betegságyzó pénztár.** Az 1891. évi XIV. t. cz. 11. §-a valamint az alapszabályok 13. §-a 4-ik pontja értelmében a betegs. pénztár köteles az esedékessé vált táppénz, heti utólagos részletekben, hetenként egyszer a keresetképtelen beteg tagoknak kifizetni. Az eddigi szokás szerint, említett kifizetés hétköznapokon bármely napon teljesített, mi által a tisztviselők működésükben folyton zavarva voltak, az igényjogosultság megállapítása és a táppénzek kiszámítása által. Miután a pénztár irodai teendők évről évre szaporodnak, említett zavarok már érzékennyé váltak, mi okból a pénztár igazgatósága f. hó 22-én tartott választmányi ülésben elrendelni szükségesnek látta, hogy f. é. szeptember hó 1-étől fogva a táppénz kifizetése fenntemelt határozatok értelmében t. i. hetenként egyszer teljesítsék és pedig minden héten szerdán a délelőtti hivatalos órákban. Magától értetődik, hogy oly esetben, ha valamely tag kilépven, elutazni szándékozik, vagy nem a pénztár székhelyén, hanem vidéken lakik és a táppénz felvételét itt helyt kívánja, az kivételesen bármely hétköznapon délelőtt is kifizettetik.

— **Berlitz módszer.** A francia, angol és olasz nyelvek tanfolyamára a beiratkozások minden nap eszközölhetők, Kapu utca 35 sz. a. földszint.

— **A Grand szállodában játszó orfeumtársulat** tegnap este tartotta első előadását. A minden tekintetben érdekes és szolid műsor egyes számai a kellő hatással lettek bemutatva. Különösen tetszett Baumann komikus, aki kétszeri fellépte alatt fényes jelét adta kiváló alakító tehetségének. Gallia Jenő, a másik komikus szintén többször idézett elő zajos tetszést ügyes játékával.

— **A tisztviselő egyesület tagjainak figyelmébe.** Az osztrák-magyar birodalom I-ső általános tisztviselőegylet igazgató, tanácsa az 1900/901 tanévben is azon vagyontalan egyleti tagoknak — kik már 1897 évi január elseje előtt a tisztviselő egyesületnek, tehát több mint három éve, hogy tagjai lettek, — gyermekei, illetve árvái részére oktatási és tandíjjárulékból 32.500 koronát, nyilvános polgári, szak, középiskola és egyetem látogatására engedélyezett. A szakiskolákhoz a háztartási és a középiskolákhoz a gymnásialis leányiskolák is számítandók. A pályázati kérvények az I-ső általános tisztviselő egyesület helybeli társulatához (Kolostor-utca, 31 házszám, II-ik emelet) folyó évi szeptember hó 20-ig nyújtandók be, hol is a vonatkozó nyomtatványok kiszolgáltatnak

és esetleges felvilágosítások készséggel adatnak meg.

— **A szülői gondatlanság áldozata.** Nemrég irtuk, hogy Háromszékvármegye egyik községében a szülői gondatlanság miatt egy kis gyermek a tűzhalállal mult ki. Legujabban Nagy-Borosnyó községében fordult elő hasonló eset. Módi Andrásné ki lábával évek óta béna, künn ült a ház előtt egy padkán. Két és fél éves fia benn a házban játszadozott s eddig még ki nem talált módon, a kemence tetején lévő gyújtókkal babrált. Ettől keletkezett a tűz és a kis fiu lángban álló öltözkéivel kirohant anyjához az utczára, hol ő tépte le a foszlányokat és vette gyógykezelés alá a kis fiut, a ki azonban este kilenc órakor nagy kinok között kiszenvedett. A vizsgálat megindult.

— **A bodegák megszüntetése.** A vendéglősöknek és korcsmárosoknak szeptember végén Aradon tartandó kongresszusán a bodegák megszüntetésének kérdése is napirendre fog kerülni. Hirszerint a nagyváradi korcsmáros ipartestület fog határozati javaslatot benyújtani a bodegák megszüntetése tárgyában.

— **A tisztességtelen verseny.** A főv. lapok egy könyvatos révén azt a hirt közölték, mintha Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter felhagyott volna azzal a szándékával, hogy a tisztességtelen verseny ellen külön törvényt alkottassék és e kérdést a kereskedelmi törvény általános revíziójának keretében kívánná megoldani. Illetékes helyről a „Bud. Tud.“ ezzel szemben arról értesül, hogy a miniszter nemcsak, hogy fel nem hagyott e szándékával, de a szóban forgó törvényjavaslat előadói tervezete már el is készült és a teljes törvényjavaslat indokolásával együtt legközelebb meg fog küldetni az illető közegeknek, sőt valószínűleg még szeptember hónap folyamán még szakértekeletet is tartanak e kérdésben. Az a helyi könyvatos, a mely a lapokat újra félrevezette, természetesen a Politikai Értesítő, amely már minden jószívű ember szánalmát kivívta magának.

Táviratok.

Milanó, aug. 30. Umberto gyilkosát Bresci Gajetamot magánzárkával súlyosított életfogytiglani gályarabságra, polgári jogainak elvesztésére és a perkölségek megfizetésére ítélték.

Róma, aug. 30. Viktor Emánuel olasz király a gyász letelte után meglátogatja az európai udvarokat, hogy kifejezze háláját szomorú végű atyja halálánál való részvételért.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza, Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el, Névtelen levelekre nem válaszolunk

Gabonyi és Társa czégnek — Helyben.

Beküldött közleményét, mint üzleti reklámmot, legnagyobb sajnálatunkra, nem közölhetjük. Ily természetű közlések végett sziveskedjék lapunk kiadói hivatalához fordulni, mely a hirdetés díját is meg fogja állapítani.

Osztálynaplók, Értesítők,

tanmentességi kérvények és szegénységi bizonyítványok áll. el. iskolák részére készen kaphatók a „Brassói Lapok“ könyv-, papír- és írószerkereskedésében.

Szentmártoni szép kastélyát eladta,
Sóskutját, mindent, a mit el tudott.
S a váltságdíjat kebelébe rejtve,
Elindult messze utnak uttalan,
Csak hű szívének ösztöne vezette:
Az mutatta az utat merre van.

„Hm, szép vagy asszony, hagyd el az
[uradat.
Azon hisz úgy sincs mit szeretni már...
Tömlőczbe dobtam az ebadta döngjét
Olyan penészes lett, mint a halál.
Látod, enyém a Tigris s Eufrates
Köze, enyém e szép Paradicsom“. . .
Igy felelt a chán Radó Erzsébetnek —
„Légy enyém, akarom, parancsolom!“

„És ha olyan is ő, mint a halál
S ha talán meg is halt, add vissza nekem,
Mert a míg élt is csak ötet szerettem,
S ha meghalt is csak ötet szerettem.
Nézd, elhoztam a váltságdíjat érte,
Száz rabszolgát is vehetsz te ezen!“ —
„Nem kell a kincséd, nekem csak te kellesz,
Te légy urnő az egész háremen!“

(Folyt. köv.)

